

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Cerga Ion cu avocatul acestuia Mocanu Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Nisporeni din 29 aprilie 2016, și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Cerga Ion Xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în satul xxx, raionul xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.10.2015 - 29.04.2016 (prima instanță);
2. 23.05.2016 - 11.11.2016 (instanța de apel);
3. 19.01.2016 - 29.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 29 aprilie 2016, inculpatul Cerga Ion a fost condamnat în baza art. 287 alin.(3) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 alin. (1), (2), (6) Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Cerga Ion cu un termen de probă de 5 (cinci) ani.

S-a încasat de la Cerga Ion în beneficiul lui Ursu Mihail, prejudiciul material în sumă totală de 11097 (unsprezece mii nouăzeci și șapte) lei, 44 bani și prejudiciul moral în sumă de 10000 (zece mii) lei, iar în total suma de 21097 (douăzeci și una mii nouăzeci și șapte) lei, 44 bani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Cerga Ion, la data de 15 martie 2015, în jurul orei 21:30, aflându-se pe stradă în apropierea magazinului alimentar ÎI „Tudor Țopa” din satul Vărzărești, raionul Nisporeni, intenționat, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă

de respect față de societate, cu o deosebită obrăznicie, s-a apropiat de Ursu Mihail, care venise la magazinul alimentar cu un taxi pentru a procura produse alimentare, și i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu capul și picioarele peste cap și corp, l-a numit cu cuvinte injurioase, după care Jignea Ion, care se afla la fața locului l-a tras într-o parte pe Cerga Ion pentru a se liniști, iar pe Ursu Mihail l-a însoțit până într-o grădină din apropiere, închizând poarta. Ulterior, Ursu Mihail ieșind din grădină, a fost izbit cu corpul de poarta grădinii de către Cerga Ion, apoi l-a târât până la automobilul taxi, unde a luat de pe acoperișul taxiului semnul de iluminare din plastic cu inscripția „taxi”, cu care l-a lovit pe Ursu Mihail în cap până a stricat obiectul, cauzându-i ca urmare părții vătămate leziuni corporale ușoare, sub formă de plăgi pe cap, edem în regiunea ochiului stâng, escoriații în regiunea ochiului drept, traumă cranio-cerebrală sub formă de comotie cerebrală, echimoze și plagă în regiunea brațului stâng.

Acțiunile inculpatului Cerga Ion au fost încadrate în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, ca huliganism - adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, exprimate printr-o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, cu o deosebită obrăznicie, acțiuni săvârșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Mocanu Serghei și inculpatul Cerga Ion, prin care au indicat că învinuirea adusă inculpatului este eronată, deoarece nu cuprinde descrierea detaliată a fiecărui semn calificativ ce se cuprinde în elementele constitutive a infracțiunii analizate, informațiile conținute în actul de acuzație sunt insuficiente pentru a permite calificarea faptei inculpatului conform normei penale.

În cererea înaintată, apelantul a menționat că instanța de fond urma a pronunța o hotărâre, potrivit căreia să dispună încetarea procesului penal în privința lui Cerga Ion în baza art.287 alin. (3) Cod penal, în legătură cu faptul că există o hotărâre definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă și a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cerga Ion să fie achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Mocanu Serghei și inculpatului Cerga Ion și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a apreciat probele acumulate la cauza penală sus-indicată în prima instanță și verificate în instanța de apel, respectându-se prevederile art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deși, inculpatul Cerga Ion recunoaște parțial vina, vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește pe deplin prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice : declarațiile părții vătămate Ursu Mihail, martorului Ciorici Mihail, martorului Adam Dumitru, martorului Danu Gheorghe, martorului Jignea Ion.

Prezența în acțiunile inculpatului Cerga Ion atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni este dovedită inclusiv și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în procesul cercetării judecătorești și suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 137D din 21 august 2015, conform căruia la Ursu Mihail s-au stabilit plăgi pe cap, edem în regiunea ochiului stâng, escoriații în regiunea ochiului drept, traumă cranio-cerebrală sub formă de comoție cerebrală, echimoze și plagă în regiunea brațului stâng, care au fost produse prin acțiunea unui obiect dur contondent, posibil în timpul indicat și se califică ca vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată (f.d.75);

- procesul-verbal de confruntare din 18 septembrie 2015, dintre partea vătămată Ursu Mihail și martorul Ciorici Mihail, în cadrul căreia Ursu Mihail a declarat că Cerga Ion l-a lovit cu semnul iluminat de la taxi în cap și l-a stricat, iar martorul Ciorici Mihail a declarat că Cerga Ion a stricat semnul iluminat de la taxi și că apoi el a achitat costul acestuia (f.d.93).

Aceste probe sânt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Cerga Ion a comis infracțiunea imputată, prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că inculpatul Cerga Ion pe parcursul procesului penal nu și-a asumat în totalitate recunoașterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, recunoscînd doar faptul aplicării cu pumnul unei singure lovituri părții vătămate Ursu Mihail, în urma căreia acesta a căzut jos, negînd faptul aplicării loviturilor părții vătămate Ursu Mihail în cap cu semnul de iluminare din plastic cu inscripția taxi.

Declarațiile inculpatului, sunt simple afirmații, care au ca scop doar disculparea acestuia de consecințele penale ale faptelor sale, motiv pentru care instanța de apel, alăturat instanței fondului, le-a apreciat ca atare.

Simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpați, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe veridice și pertinente.

În opinia instanței de apel apărările invocate de inculpat pe parcursul procesului penal, sunt nesincere și au fost înlăturate, ele necoroborându-se cu susținerile constante a părții vătămate Ursu Mihail, care a indicat că Cerga Ion l-a lovit cu capul în nas, după care i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față, în urma la care el a căzut jos. Cum era jos, el a început să-l lovească cu picioarele peste corp de aproximativ cinci ori. (...) Cerga Ion l-a lovit cu portița peste brațul stâng, l-a apucat de scurtă și l-a dus forțat la automobilul taxi, a deschis ușa și l-a împins în automobil și Ciorici Mihail a spus să stea cuminți că mașina este de stat și el trebuie să plece. (...) însă când a dat să iasă din mașină Cerga Ion l-a lovit cu ușa mașinii peste brațul stâng, la care el i-a spus că e destul. Apoi el a ieșit și Cerga Ion a luat dispozitivul de

semnalizare taxi (șășca) de pe acoperișul mașinii de taxi și 1-a lovit cu ea în cap de aproximativ două - trei ori, în urmă la ce dispozitivul s-a stricat, iar el a căzut jos.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate Ursu Mihail că a fost lovit de către inculpat cu capul și pumnul în regiunea feței, după care cu poarta de la gradina din apropiere a fost lovit la brațul stâng, după care cu dispozitivul iluminator de la taxi în regiunea capului rezultă și din raportul de expertiză medico-legală nr. 137 D din 21 august 2015, conform căruia la Ursu Mihail s-au stabilit plăgi pe cap, edem în regiunea ochiului stâng, escoriații în regiunea ochiului drept, traumă cranio-cerebrală sub formă de comoție cerebrală, echimoze și plagă în regiunea brațului stâng, care au fost produse prin acțiunea unui obiect dur contondent.

Instanța de apel a menționat că în acest sens instanța de fond întemeiat a conchis că plăgile de pe cap și trauma cranio-cerebrală provocată părții vătămate Ursu Mihail, au putut surveni în urma loviturilor cu un obiect dur contondent, respectiv, aceste leziuni au fost provocate anume cu dispozitivul iluminator de la taxi.

Nu este lipsit de importanță că costul dispozitivului de semnalizare a taxiului deteriorat în urma aplicării loviturilor părții vătămate a fost recuperat de către inculpatul Cerga Ion.

Din considerentele expuse, instanța de apel a înlăturat versiunea inculpatului Cerga Ion, invocată de avocat în apelul formulat, precum că obiectul - dispozitivul de semnalizare a taxiului a căzut singur în timpul când se îmbrânceau cu Ursu Mihail și el nu 1-ar fi lovit pe ultimul cu acest obiect în cap. Motiv pentru care argumentul avocatului precum că procurorul nu a prezentat probe în susținerea circumstanței agravante și anume aplicarea de către inculpatul Cerga Ion a unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății a fost apreciat de către instanța de apel ca unul nefondat.

Avocatul apelant în confirmarea nevinovăției inculpatului Cerga Ion a solicitat a fi luate în vedere declarațiile martorilor Ciorici Mihail Xxx, Danu Gheorghe Xxx, Adam Dumitru Xxx și Jigneu Ion Xxx în cadrul ședinței de judecată, care au negat faptul că Ursu Mihail a fost izbit cu corpul de poarta grădinii de către Cerga Ion Victor, apoi a fost tîrît pînă la automobilul taxi, unde inculpatul a luat de pe acoperișul taxiului semnalul de iluminare din plastic cu inscripția taxi, cu care 1-a lovit pe Ursu Mihail Emilian în cap pînă a stricat obiectul, declarînd în instanța de judecată că dispozitivul din plastic cu inscripția taxi s-a deteriorat de la căderea de pe acoperișul autoturismului cînd a fost agățat întîmplător firul de conexiune a semnalizatorului.

Instanța de apel a menționat că apreciind declarațiile martorilor Ciorici Mihail și Danu Gheorghe din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, cît și coroborîndu-le cu materialele cauzei, instanța de apel, alăturat instanței de fond, a pus la îndoială veridicitatea declarațiilor Ciorici Mihail și Danu Gheorghe din cadrul ședinței instanței de fond, apreciindu-le critic, deoarece urmăresc scopul protejării inculpatului de la răspunderea penală, punînd la baza soluției de condamnare a inculpatului Cerga Ion declarațiile martorilor din cadrul urmăririi penale.

Instanța de apel a apreciat că prin acțiunile sale inculpatul Cerga Ion, folosind un pretext-neînsemnat, a urmărit de fapt răfuiala cu partea vătămată într-un mod public, aflându-se pe stradă în apropierea magazinului alimentar ÎI „Tudor Țopa” din satul Vărzărești, raionul Nisporeni, față de un cerc de persoane, pentru a-și demonstra superioritatea și bravura sa, sfidând în acest fel ordinea publică și bunele moravuri.

În viziunea instanței de apel criticile cu privire la aprecierea probelor efectuată de instanța de judecată, exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport legal și temeinic, în sensul de a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării inculpatului Cerga Ion, în vederea achitării acestuia.

Prin urmare, nu au fost acceptate alegațiile apelantului, în sensul că nu au fost administrate probe pertinente și concludente care ar confirma culpa inculpatului Cerga Ion în săvârșirea faptelor penale ce i se impută.

Față de lucrul judecat de prima instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a conchis că nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului, or la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a fost acordată deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că în sentință, se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, astfel instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, modul de săvârșire a infracțiunii, natura și gravitatea rezultatului produs, scopul urmărit, persoana inculpatului, și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare a cărei executare a fost suspendată pe un termen de probă.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpatul Cerga Ion cu avocatul acestuia Mocanu Serghei, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) și 11) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie achitat Cerga Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (3) Cod penal, din lipsa în acțiunile lui a componentei de infracțiune sau potrivit căreia să dispună încetarea procesului penal în privința lui Cerga Ion în baza art.287 alin. (3) Cod penal, în legătură cu faptul că există o hotărâre definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceiași faptă și a respinge acțiunea civilă înaintată de Ursu Mihail, ca fiind lipsită de temei probatoriu.

În motivarea cererii de recurs recurenții au indicat următoarele motive :

- instanțele de judecată neîntemeiat au ajuns la concluzia vinovăției lui Cerga Ion, neîntemeiat și neligitim l-au condamnat, încâlcind și ignorând într-o atare situație prevederile art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că

„procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale”;

- la baza sentinței adoptate instanța de fond nu a pus probe care dovedesc soluția de condamnare, ci dimpotrivă probele administrate în cadrul examinării cauzei confirmă lipsa în acțiunile lui Cerga Ion a elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art.287 alin. (3) Cod penal;

- instanțele judecătorești inferioare nu s-au pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost examinate în ședințele judiciare, dar s-au limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în sentința adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte;

- învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- recurenții menționează că procurorul a avut obligația să indice în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu modul de săvârșire a pretensei infracțiuni;

- învinuirea adusă inculpatului este eronată, deoarece nu cuprinde descrierea detaliată a fiecărui semn calificativ ce se cuprinde în elementele constitutive ale infracțiunii analizate;

- recurenții menționează că concomitent, actul de învinuire se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt, astfel martorii oculari Ciorici Mihail și Jignea Ion în cadrul ședinței judiciare au indicat că conflictul a fost declanșat din cauza expresiilor injurioase adresate de către Ursu Mihail în adresa lui Cerga Ion în privința mamei ultimului, iar pe parcursul altercației apelantul nu a adresat careva replici injurioase părții vătămate;

- instanța de fond doar a transcris în ordine cronologică probele administrate la caz în cadrul urmăririi penale, probe puse la baza condamnării inculpatului de către instanțele de fond, fără a se referi la probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art.287 alin. (3) Cod penal și fără a descrie elementele constitutive ale acesteia în special a laturii obiective în raport cu doctrina penală, fără a invoca care anume acțiuni violente, cu implicații publice sau cu încălcarea grosolană a ordinii publice ale inculpatului au dus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății părții vătămate, or cei abilitați cu calificarea infracțiunilor, atunci când au îndoeli la stabilirea unor linii de demarcare a acțiunilor principale cu cele adiacente în sensul articolului menționat, urmau să se călăuzească de principiul „in dubio pro reo”;

- recurentul menționează că infracțiunea de huliganism trebuie delimitată de contravenția prevăzută de art.78 din Codul contravențional - cauzarea vătămărilor intenționate ușoare a integrității corporale;

- astfel, învinuirea înaintată inculpatului este neclară, iar fapta reținută nu

corespunde materialelor din dosar;

- au fost încălcate dispozițiile art. 6 § 1, 3 CEDO, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât este de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată;

- recurenții consideră că faptele incriminate inculpatului prin rechizitoriu urmează a fi excluse din învinuire, dat fiind că învinuirea în aceasta parte este una incertă, adică nu este formulată cu maximă precizie și claritate, mai mult aceasta nu se confirmă prin careva probe prezentate de către procuror și administrate de instanțe;

- recurenții conchid asupra faptului că învinuirea imputată inculpatului nu a fost susținută de către procuror în sensul declarat și, tot aici, se impune precizarea că, potrivit art. 325 Cod de procedură penală judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu;

- instanța de apel a refuzat în mod clasic, prin tăcere să se pronunțe asupra celor mai esențiale motive invocate în apelul părții apărării, în final adoptînd o decizie nemotivată, contrară unui proces echitabil și principiilor contradictorialității și egalității armelor, în sensul art. 6 CEDO, ceea ce constituie în sine un viciu fundamental;

- probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin. (3) Cod penal;

- instanțele judecătorești inferioare au reținut ca probe admisibile și pertinente declarațiile martorilor Ciorici M. și Danu Gh., date la faza urmăririi penale, dar nu cele declarate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond;

- recurenții menționează ca temei de recurs și prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- au fost încălcate prevederile art. 22, art. 24 și art. 26 alin. (3) CPP;

- pentru aceeași faptă Cerga Ion anterior a fost sancționat contravențional și a executat integral pedeapsa, aplicată potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din data de 10.04.2015.

6. La recursul ordinar declarat de către inculpatul Cerga Ion cu avocatul acestuia Mocanu Serghei, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Ghervas Iurie, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele motive.

În motivarea recursului recurenții au invocat pretensele temeiuri legale precum că cauza penală a fost judecată în prima instanță în lipsa inculpatului, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, nu au fost întrunite

elementele infracțiunii și persoana condamnată a fost anterior judecată pentru aceeași faptă.

Procurorul a menționat că alegațiile recurentului referitor la faptul că cauza a fost judecată în lipsa inculpatului și avocatului acestuia nu corespund situației de fapt.

Conform proceselor-verbale, toate ședințele primei instanțe, inclusiv și cea din 13.04.2016, când au avut loc susținerile verbale și inculpatului i s-a oferit ultimul cuvânt, au avut loc în prezența avocatului și inculpatului. La ședința din 13.04.2016 președintele ședinței a adus la cunoștință participanților că pronunțarea sentinței va avea loc la 29.04.2016 (f.d.192 vol. I).

La data stabilită inculpatul și avocatul, folosindu-se de dreptul lor, nu s-au prezentat și sentința a fost pronunțată în lipsa lor, fapt care nu le-a lezat careva drepturi procesuale și ulterior ei au primit copia sentinței și au contestat-o cu cerere de apel (f.d.193 vol. I).

Lecturînd conținutul cererii de apel, în coraport cu decizia instanței de apel, se constată că instanța s-a pronunțat asupra tuturor afirmațiilor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, fapt ce combate și cel de al doilea temei invocat de recurenți.

Referitor la afirmațiile recurenților că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, ce constituie temei pentru recurs, este de menționat că, judecând cauza, instanța de fond și de apel, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect au încadrat acțiunile făptuitorului în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

În același timp, din conținutul recursului, se evidențiază că recurenții, de fapt, î-și motivează recursul, în acest sens, prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor însă, motivele de reapreciere a materialului probatoriu, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Concomitent, mai urmează a se reține că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Invocând ca temei pentru declararea recursului art.427 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, autorii cererii de recurs nu au motivat aceste alegații și nu au invocat când și de către care instanță persoana a fost condamnată anterior, în viziunea lor, pentru aceeași faptă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorii recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) și 11) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, sau persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

7.1. Cu privire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, conform căruia cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, Colegiul penal consideră că este unul declarativ și neîntemeiat și menționează că conform proceselor-verbale, toate ședințele primei instanțe, inclusiv și cea din 13.04.2016, când au avut loc susținerile verbale, inculpatului i s-a oferit ultimul cuvânt, au avut loc în prezența avocatului și inculpatului. La ședința din 13.04.2016 președintele ședinței a adus la cunoștință participanților că pronunțarea sentinței va avea loc la 29.04.2016 (f.d.192 vol. I).

La data stabilită inculpatul și avocatul, folosindu-se de dreptul lor, nu s-au prezentat și sentința a fost pronunțată în lipsa lor, fapt care nu le-a lezat careva drepturi procesuale și ulterior ei au primit copia sentinței și au contestat-o cu cerere de apel (f.d.193 vol. I).

La fel, prin cererea scrisă de către inculpatul Cerga Ion (f. d. 154, vol. I), prin care solicită ca ședința de judecată de pe data de 29.04.2016, să fie amânată deoarece el nu o să poată fi prezent din motive de sănătate, se confirmă faptul că inculpatul știa că va avea loc ședința de judecată, fiind pronunțată sentința.

Colegiul penal menționează că, acest argument este combătut și prin avizul de recepție pe numele inculpatului Cerga Ion (f. d. 133) și prin înștiințările din dosar (f. d. 136, 137, 138, 139, 140, vol. I).

În acest sens, se constată că instanțele de judecată au întreprins toate măsurile legale pentru informarea inculpatului și a celorlalți participanți la proces, pentru a asigura participarea acestora la ședința de judecată, fiind îndeplinite cerințele esențiale pentru asigurarea unui proces echitabil, în sensul art. 6 CEDO, (*cauza Kattan vs România din 21.01.2014*), adică prima instanță și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri - citații pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

7.2. Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, Colegiul penal constată că temeiurile menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Mocanu Serghei și inculpatului Cerga Ion și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă faptul, că potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Cerga Ion privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d.248-253, vol. I), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel n-a comis eroarea de drept invocată de către recurenți, deoarece eroarea gravă de fapt constă în stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerație a probelor, care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor și ea trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt, ceea ce contravine argumentului adus de recurenți precum că „*instanțele judecătorești inferioare nu s-au pronunțat asupra tuturor probelor ce au fost examinate în ședințele judiciare, dar s-au limitat la transcrierea acestora din rechizitoriu în sentința adoptată, fără a se expune asupra fiecărei probe în parte*”.

Colegiul penal menționează, că argumentele invocate de recurenți și în acest sens, nu constituie o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, deoarece instanța de apel și-a întemeiat concluzia privind condamnarea inculpatului pe cumulul de probe ce se conțin în dosar și care au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că erorile de drept invocate de recurenți prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

7.3. Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 al. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal reiterează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs atestă că, criticile formulate de recurenți sub aspectul art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dându-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci, când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii, însă, în opinia Colegiului penal, instanța de apel a apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Cerga Ion deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, concluzie a cărei motivare a fost pe larg expusă în decizia instanței de apel (f. d. 243-260, vol. I), motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu o consideră necesar de a o reitera.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de

procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat de casare din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel că invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar drept temei de casare este lipsită de suport legal.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată eroare de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului Cerga Ion.

7.4. Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat de inculpatul Cerga Ion și avocatul său Mocanu Serghei, potrivit căreia hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei, în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, Colegiul penal constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrii contestate.

Colegiul penal reține că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Analizînd decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal atestă, că potrivit sentinței primei instanțe, inculpatul Cerga Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani

închisoare. Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii, în privința inculpatului Cerga Ion pe un termen de 5 ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani.

În acest context, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Cerga Ion, pentru infracțiunea comisă, și anume săvârșirea acțiunilor intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, exprimate prin o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, cu o deosebită obrăznicie, acțiuni săvârșite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, instanța de apel nu a comis erori de drept, deoarece a aplicat inculpatului pedeapsa, reieșind din prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii în baza căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

7.5. Referitor la temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, precum că pentru aceeași faptă Cerga Ion anterior a fost sancționat contravențional și a executat integral pedeapsa, aplicată potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din data de 10.04.2015, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că instanța de apel corect s-a expus în decizia sa că „prin încheierea Judecătoriei Nisporeni din 02 iunie 2015 s-a admis contestația avocatului Călin Melinteanu în interesul părții vătămate Ursu Mihail, fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție din data de 10.04.2015 privind sancționarea lui Cerga Ion în baza art. 78 alin. (3), 354 Cod contravențional și s-a remis cauza contravențională nr.5r-22/2015 Procuraturii Nisporeni pentru a fi cercetată în baza art.274 din CPP. La judecarea cauzei contravenționale și la examinarea la 02 iunie 2015 a contestației avocatului Melinteanu Călin, a participat inculpatul Cerga Ion personal, D-lui i-au fost explicate drepturile și obligațiile. Cerga Ion a fost prezent și la emiterea încheierii Judecătoriei Nisporeni din 02 iunie 2015, fiindu-i explicată procedura și termenul de atac, iar la data de 08.06.2015 a recepționat copia încheierii din 02 iunie 2015 (f.d.66), încheierea nefiind contestată de către ultimul în termenii stabiliți, astfel ultima devenind definitivă prin neatacare. La data de 18.06.2015, Judecătoria Nisporeni a expediat în adresa Procuraturii Nisporeni cauza contravențională nr.5r-22/2015 pentru a fi cercetată în baza art.274 CPP, la data de 16.07.2015 fiind intentată cauza penală în privința lui Cerga Ion în baza art. 287 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța de apel a ținut cont de faptul că la momentul prezentării materialelor de urmărire penală atît inculpatul, cît și avocatul acestuia n-au formulat obiecții asupra caracterului urmăririi penale, asupra încheierii Judecătoriei Nisporeni din 02 iunie 2015, respectiv acceptând corectitudinea și legalitatea intentării și desfășurării urmăririi penale (f.d.120).

Colegiu penal mai menționează și faptul că instanța de apel nu s-a expus pe motivele expuse în apel, referitor la faptul că nu-i examinat un recurs declarat conform prevederilor art. 465-468, 473 Cod contravențional, însă consideră că

aceasta ar putea fi invocat în procedura de revizuire, prevăzută de art. 458-464 Cod de procedură penală.

7.6. Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 22, 24, 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, considerându-le declarative și irelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) și 11) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către inculpatul Cerga Ion cu avocatul acestuia Mocanu Serghei. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Cerga Ion cu avocatul acestuia Mocanu Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Cerga Ion Xxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda